

124

DEKRET

z dnia 3 kwietnia 1948 r.

o zmianie dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 9 marca 1948 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 107) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrete z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 69, poz. 377 i z 1947 r. Nr 65, poz. 390) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 5 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli w przypadku określonym w art. 1 pkt 2 zachodzą szczególne okoliczności łagodzące“.

2) Dotychczasowa treść art. 10 staje się ust. 1, a jako ust. 2, 3 i 4 umieszcza się przepisy w brzmieniu:

„2. Jednakże wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem prawomocnym może nastąpić na niekorzyść oskarżonego nie tylko z przyczyn wskazanych w art. 600 kodeksu postępowania karnego, lecz także wtedy, gdy po wydaniu wyroku ujawnią się nowe fakty lub dowody nieznanne przedtem ani oskarżycielowi publicznemu, ani sądowi, stwierdzające, że oskarżony jest winien lub że skazano go za przestępstwo cięższe niż to, które popełnił.“

3. Wznowienie postępowania na podstawie określonej w ust. 2 może nastąpić tylko w ciągu lat 5 od dnia uprawomocnienia się wyroku.

4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się również do rozpoznawanych przez sąd okręgowy spraw określonych w art. 6 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 22 stycznia 1946 r. o Najwyższym Trybunale Narodowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 59, poz. 327 i z 1947 r. Nr 32, poz. 143)“.

Art. 2. Pięcioletni termin, przewidziany w art. 10 ust. 3 i 4 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego, liczy się co do wyroków, które uprawomocniły się przed wejściem w życie dekretu niniejszego, od dnia ogłoszenia dekretu niniejszego.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Sprawiedliwości:

w z. Leon Chajna

Minister Obrony Narodowej:

w z. Marian Spychalski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

125

DEKRET

z dnia 3 kwietnia 1948 r.

o zmianie dekretu z dnia 6 czerwca 1945 r. o mocy obowiązującej orzeczeń sądowych, wydanych w okresie okupacji niemieckiej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 9 marca 1948 r. o upo-

ważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 107) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje: